
Sentim el que volem escoltar

Autor:

Data de publicació: 30-01-2023

Sentim el que volem escoltar i no el contrari, tal com ho han demostrat alguns estudis en aquesta àrea.

Generalment, les persones prefereixen sentir el que volen perquè desitgen que les seves opinions siguin validades, en lloc d'escoltar una veritat diferent de la que prefereixen.

Però, això pot tenir una explicació científica, atès que, les investigacions en el camp de la neurociència han deixat al descobert que l'escorça cerebral sol realitzar prediccions sobre el que té que venir.

Sentim allò que volem escoltar

<https://www.instagram.com/p/DUBJDpJXxL/?hl=en>

Escoltar no és exactament el mateix que sentir . L'audició és un procés biològic que es pot explicar científicament, però escoltar és un procés psicològic del que passa amb els sons a mesura que els interpretem i utilitzem. És una activitat cognitiva

Sentim el que volem escoltar i no el contrari, tal com ho han demostrat alguns estudis en aquesta àrea.

Generalment, les persones prefereixen sentir el que volen perquè desitgen que les seves opinions siguin validades, en lloc d'escoltar una veritat diferent de la que prefereixen.

Però, això pot tenir una explicació científica, atès que, les investigacions en el camp de la neurociència han deixat al descobert que l'escorça cerebral sol realitzar prediccions sobre el que té que venir.

Per què sentim allò que estem predisposats a escoltar?

Per què sentim el que volem escoltar i no ens obrim tan fàcilment a altres realitats?

D'acord amb un estudi en el camp de les neurociències, realitzat a Dresden, per la professora Katharina von Kriegstein, aparentment, no només es tracta d'una cosa que passa a l'escorça cerebral, sinó que també intervé la via auditiva, la qual fa una representació dels sons prenent com a base les expectatives que es tenen.

Per realitzar l'estudi, l'equip investigatiu va recórrer a l'ús d'imatges de ressonància magnètica funcional (Fmri), per tal de mesurar les respostes cerebrals en dinou participants, mentre aquests escoltaven diverses seqüències de sons.

Als participants, se'ls va demanar que identifiquessin quin dels sons de la seqüència sortia o es desviava de la regla que el relacionava amb els altres.

No obstant això, les expectatives dels participants van ser manipulades perquè esperessin el so que es desviava de la norma en una posició de terminada de les seqüències.

Va ser així com els científics van poder examinar les respostes que provocaven els sons desviats en els dos nuclis principals de la via subcortical responsables del processament auditiu, a saber, el col·lícul inferior i el cos geniculat medial.

Els participants van poder reconèixer el so desviat de la norma amb més rapidesa quan es va col·locar en posicions on no l'esperaven, és a dir.. els nuclis subcorticals van identificar els sons només quan es van col·locar en aquestes posicions no esperades.

La teoria de la codificació predictiva

A l'anterior se'l coneix com a codificació predictiva, una teoria sobre el processament sensorial que permet descriure la percepció com un procés de prova d'hipòtesi.

Segons la codificació predictiva, s'assumeix que el cervell genera de forma constant prediccions sobre com sonarà alguna cosa, com es veurà, com se sentirà o com funcionarà el món en el pròxim instant.

En aquest procés, són les neurones les que s'encarreguen de processar els sentits i fer un estalvi de recursos en representar només les diferències entre les prediccions i el món real tal com és.

D'acord amb un dels participants en la investigació esmentada, el Dr. Alejandro Tabas, les creences subjectives sobre el món físic juguen un paper decisiu en la forma en què percebem la realitat.

El Dr. Tabas sosté que: "dècades d'investigació en neurociència ja havien demostrat que l'escorça cerebral, la part del cervell que està més desenvolupada en humans i simis, escaneja el món sensorial provant aquestes creences contra la informació sensorial real".

De manera que, aquest procés també involucra les parts més conservades i primitives del cervell, amb la qual cosa queda demostrat que tot el que percebem podria estar "contaminat" per les creences subjectives sobre el món que ens rodeja.

Amb aquests estudis s'obren nous camins perquè els neurocientífics continuïn investigant sobre el processament sensorial cap a les vies subcorticals.

És probable que, la creença que la subjectivitat és pròpiament humana, i el fet que l'escorça cerebral sigui el principal punt de divergència entre els cervells d'humans i d'altres mamífers, és el que hagi portat que no se li donés prou atenció al rol que juguen les creences subjectives a les representacions sensorials subcorticals i al perquè escoltem el que volem escoltar.

Importància per a la vida diària

Tenir coneixement del fet que escoltem el que volem escoltar no és només rellevant per a la població en general, sinó també per a la ciència.

Atès que, vivim en una quotidianitat en la qual sobren les prediccions, per la qual cosa l'estudi sobre les deficiències respecte a com es transmeten les expectatives a la via subcortical podrien tindre sentit en l'àrea de la cognició.

Per exemple, el trastorn de l'aprenentatge o la dislèxia, són condicions que ja s'han relacionat amb una alteració en les

respostes de la via auditiva subcortical, a causa de la dificultat que es presenta per aprofitar els estímuls en la percepció auditiva.

Continuant amb aquest tipus d'investigacions, es podrien obrir nous camins per explicar el perquè aquells que pateixen dislèxia tenen dificultats en la percepció de la parla. A més a més, aquestes investigacions, sobre per què escoltem només el que volem escoltar, obren camins per conèixer l'origen d'altres trastorns neuronals associats al processament sensorial

Bibliografia

Alejandro Tabas, Glad Mihai, Stefan Kiebel, Robert Trampel, Katharina von Kriegstein. Les regles abstractes impulsen l'adaptació a la via sensorial subcortical . eLife , 2020; 9 DOI: 7554 / eLife.64501

Blanche, E. I., & Reinoso, G. (2007). Revisió de la literatura: dèficit de processament sensorial en l' espectre de l' autisme. Revista Xilena de teràpia ocupacional, (7), àg-59.

Bellefeuille, I. B. (2006). Un trastorn en el processament sensorial és freqüentment la causa de problemes d' aprenentatge, conducta i coordinació motriu en infants. Bol Pediatr, 46, 200-203.

Torres, R. M. R., & Fernández, P. F. (2004). Dislèxia, dissortografia i disgrafia. Piràmide.